Vin sub cruce umilit,
căci în alt loc n-am găsit,
pace-n sufletu-mi rănit.
Prăbuşit acolo-n lacrimi,
scap de-a mele grele patimi,
unde Domnu-a suferit!

Sunt al Tău, Isuse-al meu,
merg pe drumul crucii greu,
unde pace am mereu!
Dragostea adânc mă leagă,
de Fiinţa Ta cea dragă,
fericit în Tine-s eu!

Pentru ce preablândul Miel,
sufere pe cruce El,
dându-Şi sângele-I de Miel?
Pentru mine-a Lui Fiinţă,
şi-a jertfit-o-n umilinţă,
mântuit să fiu prin El!

Eu eram, pierdut şi dus,
de păcate-adânc răpus,
unde har şi pace nu-s.
Dar mi-aduse mântuire,
Domnul prin a Sa jertfire,
când pe cruce S-a supus!